

הנמר באמבטיה

ד. בסוט

היום עד שמר וגברת סמית ובתם
הקטנה, שאצלם הוא חי, לא התחילו
לכעוס עליו.

תחשבו רק. כשהם רק רצו לרחוץ
באמבטיה ברט נהם עליהם וגילה
את שיניו.

"לך כבר, ברט! צא מהאמבטיה ולך
לאכול!" אמרה לו פעם גברת סמית
וניסתה לפתות אותו בקערה גדולה
של עצמות.

"תודה, לא רוצה" ענה ברט ונהם.

חי פעם נמר קטן בשם ברט. היו לו
שיניים גדולות, לבנות וחדות והוא
נהם חזק יותר מרעם.

אך בסך הכל היה זה נמר קטן שלו
וטוב, אלא.. רק עד שמישהו רצה
לרחוץ באמבטיה.

כי הוא בעצמו אהב מאוד לעשות
אמבטיה ויכול היה לשבת בה כל

גברת סמית כמעט והתחילה לבכות.
"הגיע הזמן לרחוץ את התינוק"
התלוננה "וברט לא רוצה לצאת
מהאמבטיה. מה לעשות?"
"יש לי רעיון" אמר מר סמית.
הוא הלך לחנות וקנה תריסר
בקבוקים של דיו שחור, וכשברט
הסתובב הוא שפך את כל הדיו לתוך
האמבטיה. המים השחירו וגם ברט
נעשה שחור כולו.
אחרי זמן מה ברט החליט שהגיע
זמן לאכול ויצא מהאמבטיה.

"הי, תביטו רק על החתול השחור הזה" אמר מר סמית.

"באמת, איזה חתול יפה! אמרה גברת סמית.

"איזה חתול?" חשב ברט "הרי אני נמר, ולא חתול."

"לנמרים יש חברבורות" אמר מר סמית "אין נמרים שחורים."

"וי! אז אולי באמת נעשיתי חתול" חשב הנמר הקטן.

"והחתולים נרתעים מהמים. הם לא אוהבים להתרחץ" המשיך מר סמית.

"נכון?"

"נכון!" הסכים ברט.

אחרי הארוחה הוא יצא לגן. שם

ראה אותו פרינץ, הכלב של השכנים

שאהב לרדוף אחרי חתולים.

"אהא, חתול!" הוא שמח "תכף נטפל

בו!"

נכון זה שנראה לו קצת מוזר כי עוד

אף פעם לא ראה חתול כל כך גדול.

אבל היה רגיל שהחתולים תמיד

ברחו ממנו כשהתחיל לנבוח עליהם,

ולכן הוא קפץ אל ברט באומץ, נבח

וגילה את שיניו.

ברט הפנה אליו בשקט את פניו ורק

קצת-קצת נהם , כך:

"ר-ר-ר-ר-ר-ר-ר-ר!"

לפרינץ עוד לא קרה להיפגש עם

חיה כזו והוא מהר קפץ מעל הגדר

ונעלם.

קצת יותר מאוחר מר סמית יצא לגן

וברט שאל אותו:

"האם אני באמת חתול? האם אני

לא גדול מדי להיות חתול?"

"אבל ודאי אינך חתול" ענה מר

סמית "אתה נמר. אתה נמר מהסוג
המיוחד שלא יושב באמבטיה יותר
משלושים דקות. זה גזע האציל
ביותר של הנמרים!"
ברט הרגיש מכובד מאוד.
"גזע מיוחד!" הסכים "האציל ביותר!"
הוא גרגר בהנאה והתחיל להתרחץ
בלשונו, לקק את כל הדיו ושוב חזר
להיות נמר עם פסים שחורים
וצהובים.
אחר כך ניכנס הביתה ואמר לגברת
סמית:

"אלך ישר לאמבטיה."
מילא את האמבטיה במים והתרחץ
בהם היטב. הוא ישב באמבטיה
בדיוק שלושים דקות וגברת סמית
שיבחה אותו ונתנה לו דלי שלם של
גלידה.
ברט שם את ראשו לדלי וליקק את
הגלידה.
"גאם-גאם-גאם!" אמר "הגלידה
האהובה עלי!"